ARREST VAN HET HOF (DERDE KAMER) VAN 6 OKTOBER 1982 [1]

José Alvarez tegen Europees Parlement

„Ambtenaren — ontslag"

Zaak 206/81

Samenvatting

Ambtenaren — Aanwerving — Proeftijd — Ontslag — Procedure — Contradictoir — Ontslagbesluit — Motivering, gebaseerd op ongunstige opmerkingen die betrokkene niet vooraf ter kennis zijn gebracht — Onwettigheid

(Ambtenarenstatuut, artikel 34, lid 2)

Het feit dat het tot aanstelling bevoegde gezag ertoe besluit een ambtenaar op proef aan het einde van zijn proeftijd te ontslaan op grond van de opmerkingen van verscheidene ambtenaren die daarom werden verzocht om zo het beoordelingsrapport aan te vullen en die, ook al bleken ze ongunstig te zijn voor de betrokkene, hem niet vooraf ter kennis zijn gebracht, maakt inbreuk op het contradictoir karakter van de procedure van artikel 34, lid 2, Ambtenarenstatuut. Zulk besluit moet worden nietigverklaard daar het berust op een motivering die na een niet-contradictoire procedure tot stand is gekomen, nu de ambtenaar op proef niet in staat is gesteld, om zijn opmerkingen te maken over alle bezwaren die er tegen hem bestonden en die aanleiding waren voor het ontslagbesluit.

JOSÉ ALVAREZ, voormalig ambtenaar op proef bij het Europees Parlement, wonende te Luxemburg, Rue de la Semois 83, vertegenwoordigd door V. Biel, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg te diens kantore, Rue des Glacis 18A,

verzoeker,

tegen

1 — Procestaal: Frans.

EUROPEES PARLEMENT, vertegenwoordigd door M. Schmidt, directeur Personeel en Sociale Zaken, bijgestaan door A. Bonn, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg te diens kantore, Côte d'Eich 22,

verweerder,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van een beoordeling aan het einde van de proeftijd en van het daarop gebaseerde ontslagbesluit,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

samengesteld als volgt: A. Touffait, kamerpresident, Mackenzie Stuart en U. Everling, rechters,

advocaat-generaal: G. Reischl
griffier: J. A. Pompe, adjunct-griffier

het navolgende

ARREST

De feiten

De feiten, het procesverloop en de conclusies, middelen en argumenten van partijen kunnen worden samengevat als volgt:

I — Voorgeschiedenis

José Alvarez, van 26 maart 1979 tot 30 september 1980 hulpfunctionaris bij het Europees Parlement, werd na met succes aan een vergelijkend onderzoek te hebben deelgenomen, per 1 oktober 1980 aangesteld als ambtenaar op proef bij deze instelling.

Aan het einde van zijn proeftijd werd over hem een ongunstige beoordeling opgemaakt, waarin werd aanbevolen hem niet in vaste dienst aan te stellen. Bij aangetekende brief van 19 juni 1981 deelde de secretaris-generaal van het Parlement verzoeker mee, dat hij, gezien het ongunstige beoordelingsrapport had besloten hem ontslag te verlenen, ingaande op 15 juli 1981 's avonds. Op 8 juli 1981 diende verzoeker een klacht in tegen het beoordelingsrapport en het

daarop gebaseerde ontslag. Op 9 oktober 1981 wees de secretaris-generaal van het Parlement verzoekers klacht af.

II — Schriftelijke behandeling

Overeenkomstig artikel 91, lid 4, van het Statuut voor de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen, dat bepaalt dat een ambtenaar zich, na bij het tot aanstelling bevoegde gezag een klacht als bedoeld in artikel 90, lid 2, te hebben ingediend, onmiddellijk kan wenden tot het Hof van Justitie, mits bij dit beroep een verzoek wordt gevoegd tot opschorting van de tenuitvoerlegging van het betwiste besluit of tot het nemen van voorlopige maatregelen, heeft verzoeker op 8 juli 1981 beroep ingesteld tegen het beoordelingsrapport dat het Parlement op 19 juni 1981 over hem had opgesteld. Bij zijn beroep ten principale voegde hij een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van het ontslagbesluit. Dit verzoek werd afgewezen bij beschikking van de president van de Derde kamer van 20 juli 1981, onder aanhouding van de beslissing omtrent de kosten.

De schriftelijke behandeling heeft een regelmatig verloop gehad, met dien verstande dat de procedure overeenkomstig artikel 91, lid 4, Ambtenarenstatuut is opgeschort tot na het besluit tot afwijzing van verzoekers klacht.

Het Hof heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.

III — Conclusies van partijen

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

— het beroep ontvankelijk te verklaren;

— het beroep gegrond te verklaren en bijgevolg de beoordeling aan het einde van de proeftijd nietig te verklaren;

— bijgevolg te verklaren dat het ontslag van verzoeker nietig is;

— de zaak terug te verwijzen naar het Europees Parlement;

— in voorkomend geval een billijke vergoeding vast te stellen voor de door verzoeker geleden schade en het Parlement te veroordelen het bedrag daarvan aan verzoeker te betalen, vermeerderd met interessen op de voet van 6 % 's jaars vanaf de datum van het inleidend verzoekschrift tot aan de dag van voldoening;

— de wederpartij te verwijzen in de kosten van het geding.

Verweerder concludeert dat het den Hove behage:

— het beroep te verwerpen;

— verzoeker te verwijzen in de kosten.

IV — Middelen en argumenten van partijen

Verzoeker stelt dat de beoordeling aan het einde van de proeftijd onvoldoende met redenen is omkleed, met name op de punten die als „onder het gemiddelde" zijn gewaardeerd; dat er onjuiste kritiek op zijn gedrag wordt geleverd, hetgeen hij aanbiedt door getuigen te bewijzen; dat zij is opgesteld zonder objectief onderzoek van met name zijn diploma's en talenkennis. In feite, zo stelt hij, getuigt de gehele beoordelingsprocedure en het erop gebaseerde ontslag van misbruik van bevoegdheid, omdat het Parlement zich niet heeft laten leiden door het streven, voor de instelling het best mogelijke personeel aan te trekken, maar zich heeft willen ontdoen van iemand die vakbondswerk verrichtte. Alleen dit kan, al-

dus verzoeker de ongunstige beoordeling aan het einde van de proeftijd verklaren, want over zijn 18 maanden als hulpfunctionaris had het Parlement zich wel tevreden getoond.

In zijn verweerschrift merkt het *Parlement* op, dat de beoordeling aan het einde van de proeftijd zijns inziens genoegzaam was gemotiveerd. Met betrekking tot de onjuistheid van de erin geformuleerde kritiek merkt het op, dat het beoordelingsrapport geen feiten beschrijft, maar een door de hiërarchieke meerderen van de beoordeelde opgestelde beoordeling geeft, die niet in rechte kan worden aangevochten. De administratieve rechter heeft immers niet tot taak, het desbetreffende onderzoek over te doen, en kan zijn oordeel ook niet in de plaats stellen van dat van de administratie.

Het Parlement bestrijdt in elk geval met kracht verzoekers aantijgingen, dat hij wegens zijn vakbondswerk het slachtoffer zou zijn van misbruik van bevoegdheid. Dit zijn beledigende beweringen, waarvoor in het dossier geen enkel bewijs te vinden is.

Aangezien het ontslagbesluit gebaseerd is op een ongunstige, maar regelmatige beoordeling aan het einde van de proeftijd, zou nietigverklaring ervan door niets zijn te rechtvaardigen.

In repliek wijst *verzoeker* erop, dat hij na zijn vertrek bij het Europees Parlement vier maanden bij het Economisch een Sociaal Comité heeft gewerkt, tot volle tevredenheid van zijn nieuwe werkgever, zulk in weerwil van een weinig vleiend schrijven van de dienst Veiligheid van het Parlement aan het Economisch en Sociaal Comité.

Met betrekking tot de onjuistheden in de in het rapport geuite kritiek, betwist verzoeker het argument van het Parlement, dat het daarbij gaat om beoordelingen door de hiërarchieke meerderen, die niet vatbaar zijn voor controle door de administratieve rechter. Wanneer de beoordeling op onjuiste gegevens berust, is de beoordeling zelf fout en is rechterlijke toetsing mogelijk. Verzoeker herhaalt dat de hem verweten feiten onjuist zijn, en hernieuwt zijn bewijsaanbod. Die feiten blijken volstrekt niet uit de door het Parlement aan het Hof overgelegde stukken. De verschillende door het Parlement bij het dossier gevoegde nota's kunnen trouwens niet worden geacht deel uit te maken van het dossier op grond waarvan hij werd ontslagen; zij zijn immers van latere datum dan het beoordelingsrapport zelf en zijn hem nooit ter kennis gebracht.

Voorts handhaaft verzoeker zijn op motiveringsgebreken en misbruik van bevoegdheid gebaseerde middelen. De door hem geleden schade stelt hij op BFR 1 000 000.

Wat de feiten betreft, preciseert het Parlement in dupliek in de eerste plaats, dat de bij het verweerschrift gevoegde nota's betreffende verzoekers activiteiten in zijn dossier waren opgenomen voordat het ontslagbesluit werd genomen. Bij de zogenaamde denigrerende brief aan het Economisch en Sociaal Comité gaat het om een brief over de toegang tot de gebouwen van het Europees Parlement te Brussel, zonder enig verder commentaar. Verweerder voegt een kopie van die brief bij zijn dupliek.

Ten aanzien van het recht merkt verweerder op, dat het middel betreffende

de vermeende onjuistheid van de kritiek in het beoordelingsrapport niet ontvankelijk en in elk geval ongegrond is, en dat het beoordelingsrapport voldoende is gemotiveerd, zoals blijkt uit verzoekers bespreking van die motieven. Verweerder ontkent uitdrukkelijk, misbruik van zijn bevoegdheid te hebben gemaakt en verzoeker wegens zijn vakbondswerk te hebben ontslagen.

V — Mondelinge behandeling

Partijen hebben ter terechtzitting van 10 juni 1982 mondelinge opmerkingen gemaakt.

De advocaat-generaal heeft ter terechtzitting van 15 juli 1982 conclusie genomen.

In rechte

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 8 juli 1981, heeft J. Alvarez, voormalig ambtenaar op proef bij het Europees Parlement, naast een verzoek in kort geding, afgewezen bij beschikking van de president van de Derde kamer van 20 juli 1981, beroep ingesteld tot nietigverklaring van de beoordeling aan het einde van zijn proeftijd en van het besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag van 9 juni 1981, bevestigd na klacht op 9 oktober 1981, om hem te ontslaan, alsmede tot vergoeding van de materiële en morele schade die hij door dit besluit heeft geleden.

2 Verzoeker doet zijn beroep voornamelijk steunen op het summiere karakter en de onjuistheid en onvolledigheid van het beoordelingsrapport, ten gevolge waarvan het besluit om hem te ontslaan, onvoldoende met redenen zou zijn omkleed.

3 Het Europees Parlement betwist dat het verzoeker op basis van een summier beoordelingsrapport heeft ontslagen. Na het beoordelingsrapport aan verzoeker te hebben meegedeeld en kennis te hebben genomen van diens opmerkingen, aldus verweerder, heeft de administratie van het Parlement bij verscheidene ambtenaren om advies gevraagd. Deze adviezen, vervat in nota's van respectievelijk 18, 20 en 21 mei 1981, blijken alle ongunstig te zijn voor verzoeker. Deze heeft overigens onweersproken gesteld, dat deze nota's hem vóór het ontslagbesluit niet ter kennis zijn gebracht.

4 Het tot aanstelling bevoegde gezag heeft zijn besluit tot ontslag dus gebaseerd zowel op voornoemde nota's, waarvan er zich twee aandienen als „aanvulling van de beoordeling aan het einde van de proeftijd", als op het eigenlijke beoordelingsrapport.

5 Ofschoon het tot aanstelling bevoegde gezag moeite heeft gedaan langs die weg aanvullende informatie te verkrijgen en zijn besluit voldoende te motiveren, heeft het niettemin, door niet alle stukken waarop zijn besluit was gebaseerd, aan verzoeker mee te delen, inbreuk gemaakt op het contradictoire karakter van de procedure van artikel 34, lid 2, Ambtenarenstatuut.

6 Nu verzoeker niet in staat is gesteld, om zijn opmerkingen te maken over alle bezwaren die er tegen hem bestonden en die aanleiding waren voor het ontslagbesluit, moet dit besluit worden nietigverklaard daar het berust op een motivering die na een niet-contradictoire procedure tot stand is gekomen. Deze nietigverklaring dringt zich temeer op, nu het in casu van bijzonder belang was dat de als aanvulling op het beoordelingsrapport geschreven nota's aan verzoeker werden meegedeeld, aangezien het beoordelingsrapport zelf op het punt van de diploma's en het rendement onvolledig en voor het overige zeer lapidair was.

7 De schadevordering moet worden afgewezen, omdat verzoeker geen schade heeft weten aan te tonen die al niet door de nietigverklaring van het ontslagbesluit zou worden vergoed.

Het verzoek tot heropening van de mondelinge behandeling

8 Bij brief van 22 juli 1982 heeft het Europees Parlement verzocht om heropening van de mondelinge behandeling, onder verwijzing naar de conclusie van de advocaat-generaal, waarin werd geconcludeerd tot nietigverklaring van de beoordeling aan het einde van de proeftijd wegens de onvolledigheid hiervan. Volgens het Parlement was dit ambtshalve opgeworpen middel niet door verzoeker aangevoerd en had het niet de gelegenheid gekregen erop in te gaan.

9 Inwilliging van dit verzoek zou betekenen dat partijen de mogelijkheid van weerwoord op de conclusie van de advocaat-generaal zouden krijgen, terwijl deze volgens artikel 59, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoe-

ring de afsluiting vormt van de mondelinge behandeling. Bovendien heeft het Parlement ter terechtzitting de mogelijkheid gehad te antwoorden op een vraag van de advocaat-generaal over het betrokken punt.

10 Er zijn derhalve geen termen aanwezig om het verzoek tot heropening van de mondelinge behandeling in te willigen.

Kosten

11 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Aangezien het Europees Parlement in het ongelijk is gesteld, moet het in de kosten worden verwezen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

rechtdoende:

1. **Verklaart nietig het ten aanzien van J. Alvarez genomen ontslagbesluit van het tot aanstelling bevoegde gezag van het Europees Parlement van 26 juni 1981.**

2. **Verwijst het Europees Parlement in de kosten van het geding.**

Touffait Mackenzie Stuart Everling

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 6 oktober 1982.

De griffier
P. Heim

De president van de Derde kamer
A. Touffait